

Ramon Munné i Coll pregonant l'esdeveniment claveria.

P R E G Ó

Podeu ben creure que quan se m'oferí que fos el pregoner d'aquesta simpàtica, i alhora important, FESTA CLAVERIANA inèdita a la nostra ciutat, escollida per un voler de la FEDERACIÓ DE CORS DE CLAVÉ, m'investiren, simultàniament, dos pensaments, per cert, ben oposats.

D'una banda, i sense falses modèsties, un de complaença pel fet de constatar que, entre tantes persones com segur que hi ha a Granollers, potser que més preparades que no pas jo per a dur a terme aquesta empresa, hagués estat precisament jo l'elegida. Per l'altra, un de temença, per la circumstància de contreure una crítica responsabilitat, tota vegada que havia de parlar en nom de la nostra ciutat, la qual és sempre digna de tot el nostre respecte i de la nostra estimació, i un no sap mai si sabrà respondre com ella realment es mereix.

Però, ara, ja ho veieu. No podem escapolir-nos. Els Cors ja són a punt de fer sentir, a tots els vents, la seva ferma i resplendent veu, i nosaltres, avui, com si fóssim una mena de director ideal, els hem de donar el to i de marcar-ne la cadència.

Heus ací, doncs, com són els nostres sons, avui, en l'exordi de GRANOLLERS, CINQUENA VILA CLAVERIANA.

* * *

En primer lloc, hem de dir que la nominació feta, com hem assenyalat, per la